

Institut Valencià d'Art Modern

Una exposició de l'IVAM en el Museu de Belles Arts de Castelló revisa l'art produït després de la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial

- 'Art en una terra erma, 1939-1959' reuneix 150 obres de la Col·lecció de l'IVAM d'artistes com Josef Albers, Alfaro, Chillida, Dubuffet, Lucio Fontana, Juana Francés, Julio González, Lee Krasner, Millares, Miró, Josep Renau o Antoni Tàpies

València (17.05.22). La directora de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM) i co-comissària de la mostra, Nuria Enguita, juntament amb el delegat territorial de l'Institut Valencià de Cultura (IVC) a les comarques de Castelló, Alfonso Ribes, han presentat l'exposició 'Art en una terra erma, 1939-1959', que s'inaugura el dijous 19 de maig al Museu de Belles Arts de Castelló.

La mostra, co-comissariada per Teresa Millet i Nacho París, reuneix al voltant de 150 obres pertanyents, majoritàriament, a la col·lecció de l'IVAM, d'artistes com Josef Albers, Andreu Alfaro, Joan Brossa, Eduardo Chillida, Jean Dubuffet, Marcel Duchamp, Lucio Fontana, Juana Francés, Julio González, Lee Krasner, Pierre Soulages, Manolo Millares, Joan Miró, Barnett Newman, Josep Renau, Eusebio Sempere o Antoni Tàpies, i una mirada fotogràfica al voltant de la reconstrucció de la vida quotidiana a partir de les imatges de Català Roca, de Miguel o els germans Mayo.

La directora de l'IVAM ha destacat que l'exposició "pretén acostar-se a la diversitat de maneres de fer que va produir un context històric determinant: els finals de la Guerra Civil i de la Segona Guerra Mundial". Mentre que a Espanya s'imposava una dictadura, a Europa les tiranies feixistes eren derrotades. "Són escenaris radicalment diferents, però en els dos s'ha d'edificar sobre una terra erma; en el dolor, entre les ruïnes ètiques i materials que la destrucció d'una guerra produeix; i en condicions vitals extremes: en l'exili, en l'emigració, en la repressió", ha assenyalat fent referència al títol de l'exposició.

El delegat territorial de l'IVC a Castelló, Alfonso Ribes, ha valorat "la importància de rebre una exposició de l'IVAM d'aquestes característiques" i ha afegit que "continuarem col·laborant i treballant per a portar més projectes a les nostres comarques d'aquesta institució fonamental en la història de l'art modern del territori valencià". Ribes ha recordat que l'obertura de l'exposició de

L'IVAM és una de les activitats més destacades del DIMCAS, el Dia Internacional dels Museus de Castelló, que es commemora durant tota la setmana.

L'exposició, que es podrà visitar fins al 4 de setembre, està dividida en tres espais contigus. 'Verdor en la nostra terra àrida' està dedicat a l'art produït durant el primer franquisme dins de les fronteres del territori nacional. La cultura falangista i el nacionalcatolicisme van proposar un retorn a formes acadèmiques vinculades més a la formació de l'esperit nacional que a la lliure expressió individual. No obstant això, a pesar de la censura, no va deixar d'haver-hi artistes que van intentar mantindre o reinventar aquell esperit innovador.

La segona sala, 'Desterraments', reuneix treballs realitzats per artistes expatriats, en situació d'exili, emigració o fugida. "La guerra va ocórrer dramàticament en els territoris i els cossos, però també en les imatges i les paraules, en els cartells, en les pel·lícules, en la pintura, en la poesia i la novel·la. Igual que la paraula impresa va ser camp de batalla, també va ser territori d'acollida per als desterrats", ha comentat Nacho París.

Finalment, 'Com qui espera l'alba' mostra l'art produït a Europa i els EUA després de la traumàtica experiència de la guerra. A una banda i l'altra de l'Atlàntic s'imposa la sensació que calia recomençar, que el que era anterior encarnava un fracàs. "Es recorre llavors a l'espontaneïtat o a l'irracional, a l'exploració de límits de la raó o del coneixement. Es tracta d'un esforç per desaprendre i començar novament", ha explicat Teresa Millet.

La directora de l'IVAM ha conclòs la presentació recordant que "estem vivint una nova guerra a Europa, veiem amb estupefacció les imatges de ciutats bombardejades i de la fugida massiva de persones. I ens preguntem si hem deixat de veure els fantasmes d'un passat que proposaven un futur de dominació violent, trist i alié, i fins i tot si hem oblidat els desitjos i els somnis de pau i igualtat que el van combatre".